

Zpravodaj

Českého krajského spolku Beseda

Čtvrtletník – únor 2013 – číslo 1
Trimestriel – février 2013
Driemaandelijks – Februari 2013

EDITOR: Dušan Swalens, dušan@swalens.eu
www.beseda.be - spolek@beseda.be
Bureau de dépôt: 1420 Braine-l'Alleud 1
PP 6/68473

Den slibů

Tak je vše konečně za námi....

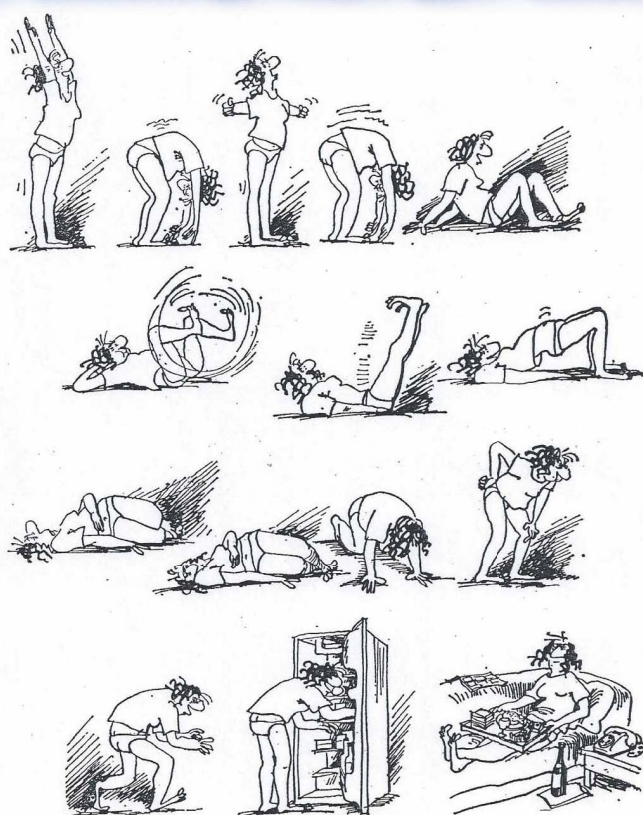
Tedy to krásné vánoční období, které nás vždy činí lepšími. A čistšími. Které nás nutí k odvážným slibům, kterým dokonce snad i věříme, že jsou splnitelné.

Den „D“ bývá jako obvykle zasvěcen prvnímu lednu. Proto i každý slib začíná slovy: „Od prvního ledna...“ Znáte to přece sami, ne? Nejvíce sliboválků přestává pít a kouřit. Marnivé ženy pak přechází na různé diety. Sestřenice Janka nečekaně překvapuje svým ujištěním: „Přestávám jíst porce jako pro horníky!“ Jiní se již vidí na kole, cvičí tai-chi, jógu, nebo plavou či cvičí v bazénu s blahodárnou vodou. Každý je najednou ochoten vydávat ze sebe energii. Spoustu energie. Ovšem dnů, kdy v boji sami nad sebou vítězíme, záhy ubývá. Jen pohlédněte do kalendáře, kolikátého je dnes? Jestli jste ještě v akci, pak máte moji poklonu. Jste opravdu chlapíci! Pítvám svoje svědomí, které na tom není právě nejlépe. Prohlížím si v zrcadle svoji tlustoučkou tvářičku a slyším pochvalná slova mojí maminky: „Dobře jsi papala, holčičko, moc dobře. Tak je to správné.“ Přitom zavzpomínám i na pohádkovou Ježibabu, která by chňapla po mém tučném prstíku, zařízla by radostně do něj a už by mě sunula lopatou do trouby. Pak by si na mně náramně pochutnala. Pomóc! ... To byl snad jen zlý sen. Tomu musím učinit rázný konec! Dobře tušíte, jaká věta bude nyní pronesena. Samozřejmě ta: „Od prvního ledna začínám...“ Přecházím totiž na dietu a začínám pravidelně cvičit. Každý den, každé ráno raníčko. Slastí jen vzdychám, jaké je to báječné a očišťující. Koncem ledna můj entuziasmus ze mě vyprchává. A dnes? Těžko hledám slova, jak svoje cvičení s dietou popsat. Uvedené obrázky vám určitě napoví více.

Co vy na to?

Nedopadlo to s vámi taky nějak podobně? Jestli ne, pak klobouk dolů před vaší silnou vůlí. Prosím o váš telefon, poradte mi, jak na to? Příští rok to totiž zkouším znovu. ☺

Alena Gilbert

BESEDA

51, rue des Arbalétriers
1420 Braine-l'Alleud

Destinataire

BELGIQUE - BELGIE
1420 BRAINE-L'ALLEUD 1
P 001887

Podzimní dýchánek

Milí krajané,

ve zprávě o našem dýchánku se budu snažit vylíčit onu zajímavou debatu, při které jsme strávili v Pražském domě jedno sobotní odpoledne. Návštěvou nás poctil pan velvyslanec Ivo Šrámek a na setkání přišla celá paleta osobností našeho českého i slovenského občanského sboru v Belgii (překládám: zástupci všech generací naší české a slovenské community ☺).

Zahájili jsme, jak jinak než hudbou: krásné skladby Bacha, Haydna, Schuberta a Offenbacha nám na violoncella zahrály studentky bruselské konzervatoře – Zuzana Jirglová a Charlotte Barbier.

A jelikož bylo právě 17. listopadu, zeptali jsme se přítomných nejdříve na to, kde se v onen den v roce 1989 nacházeli: kromě Belgie a Československa to byla kupodivu i Moskva a Jihoafrická republika!

Původně se mělo debatovat o bilingvismu (popř. vícelingvismu) našich dětí a o našich zkušenostech se životem v belgické multilingvální společnosti, ale pak se nám to trochu „zvrhlo“ do velmi zajímavé debaty o Belgii, Evropské unii, její (přebujelé) legislativě a objevily se i snahy porovnat komerční legislativu v EU a USA, ale to už jsme byli opravdu daleko.

Popsat celý sled této velmi civilizované diskuze (mám na mysli, že nikdo nebyl přerušován, každý se mohl vyjádřit a jeho argumenty byly brány v potaz) by zabralo asi 10 stran, avšak já jí mám k dispozici jen půlku. Jako několik možných závěrů se mně jeví toto:

1. Belgii i její problémy vidíme každý trochu jinak – podle toho, jestli jsme zde „zabydlení“, pracujeme pro evropské instituce, zda žijeme mezi Belgičany a v které části země. Vcelku je nám zde dobře... stýská se všem.
2. EU se příliš a příliš rychle rozrostla; nastala krize a čím je krize větší, tím méně jsou představitelé země EU schopní a ochotní se domluvit.
3. EU je heterogenním souborem, kde si všichni chtějí uchovat určitou národní specifitu, a proto je nutné najít bázi ke spolupráci, která by byla

pro všechny akceptovatelná, nepříliš komplikovaná, levná a pochopitelná i nám, občanům..., a to je, zdá se, NEMOŽNÉ.

Na závěr bych měla říct něco optimistického, že? Tak tedy: nám, členům výboru Besedy, bude velkým potěšením se s vámi setkávat na akcích, které pro vás vymyslíme a zorganizujeme, doufajíc, že se většinu z vás budou líbit a vy se na ně budete vždy těšit!

Loučí se s vámi Alena

© foto George Schmalzried
Více fotografií na www.beseda.be nebo facebook: "Beseda Belgie"

Mikulášská nadílka 2012

Loňský rok, zejména pak měsíc prosinec, byl plný dění! Jednou z akcí, kterou pravidelně, již desítky let, avšak potřetí ve spolupráci s Českou školou bez hranic, pořádá krajský spolek Beseda, byla MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA. V prostorech Stálého zastoupení ČR při EU se sešla, kromě miminek, celá stovka dětí.

Byla pro ně připravena předvánoční tvořivá dílna, děti i dospělí si mohli vyzkoušet různé techniky zdobení, děti si vyrobily hudební chrastítka, kterým pak zaháněly nezbedné čerty.

V úvodu vystoupili lektoři hudební sekce ČŠBH Brusel, připravili pásmo vánočních koled a spolu s dětmi zapívali Mikuláši a jeho suitě.

Mikuláš, jako každý rok, k dětem důstojně promluvil, andělé krotili čerty-neposluchy a všechny děti

byly odměněny krásným, voňavým pravým pardubickým perníkem.

Dospělí si pochutnali na domácích dobrůtkách, které připravila naše Olga.

Sponzorem celé akce byla zastoupení Pardubického a Plzeňského kraje v Bruselu. Velké poděkování patří též paní Kramperové ze SZ ČR při EU a panu velvyslanci Povejšilovi, kteří nám umožnili Mikulášskou nadílku na jejich půdě zorganizovat.

Dagmar

Tradiční pečení vánoček

Milí přátelé,

Vánoce by snad ani nemohly přijít, kdybychom v Besedě pro děti nepřipravili Mikuláše a neupekli společně vánočky! Mikuláše krajané slaví téměř od samého počátku: první zmínka je uvedena v protokolu členské schůze z 30. listopadu 1907! Tehdy ovšem dostali perníkového Mikuláše pouze členové spolku, jimiž byli vesměs muži! ☺ Vánočky společně pečeme až od roku 2005, přesto se tato milá činnost také již stala tradicí.

V předvánočním shonu je vánočková sobota malým zastavením, kdy se sejdou všechny generace: od krajanů mladších 30 let až po ty, kteří již překročili 80! Tentokrát nám pomáhali i dva předškolní chlápci. Své svaly si při vymíchávání těsta utužují jak Češi a Slováci, tak Belgičané,

okouzlení našimi zvyky! Krásných vánoček, které si šťastní a hrdí tvůrci odnášeli domů, bylo celkem 18! Vřelou atmosféru si můžete víceméně dobře představit podle fotografií.

Některým stálícím vánočkového pečení to letos výjimečně nevyšlo. Je, i ty, kterým to údajně nevychází už léta, mohu ujistit, že týden po Mikulášské nadílce budeme vánočky společně péct znovu. A vzhledem k tomu, jak ten čas stále rychleji letí, je to skoro „pozitíř“. To je samozřejmě dobře i špatně. Dobře proto, že na ty pěkné věci nemusíme tak dlouho čekat, a špatně proto, že hezky a v pohodě bychom měli prožít pokud možno každý den! To vám přeji po celý rok 2013 a na brzké (ne až v prosinci) setkání se těší

George a Olga

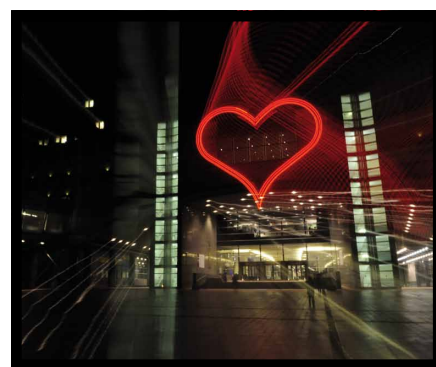

© foto Petra Strnadová
Více fotografií na www.beseda.be nebo facebook: "Beseda Belgie"

Fotokroužek při České škole bez hranic v Bruselu

Prosincové a lednové setkání se vedlo v duchu zimního fotografování, krajinářského žánru, vytváření panoramat. Podlouhlé fotografie buď vytvořené přímo ve fotoaparátu, nebo složené z několika nasnímaných záběrů v grafickém programu vám prezentujeme i zde. Jedním dechem však dodávám, že při vytváření fotografií bychom se neměli nechat unést počítačovými efekty, protože je to jen forma a my víme, že formu podmiňuje OBSAH. V žádném případě nedělejme z pěkné formy obsah fotografie! Bylo by to sice možná na první pohled dočasně líbivé, na ten druhý však velmi povrchní. Věnovali jsme se i nastavení fotoaparátu pro světelně trochu extrémní podmínky – pro fotografování zasněžené krajiny a naopak slavnostní vánoční atmosféry jen při svíčkách nebo nočním

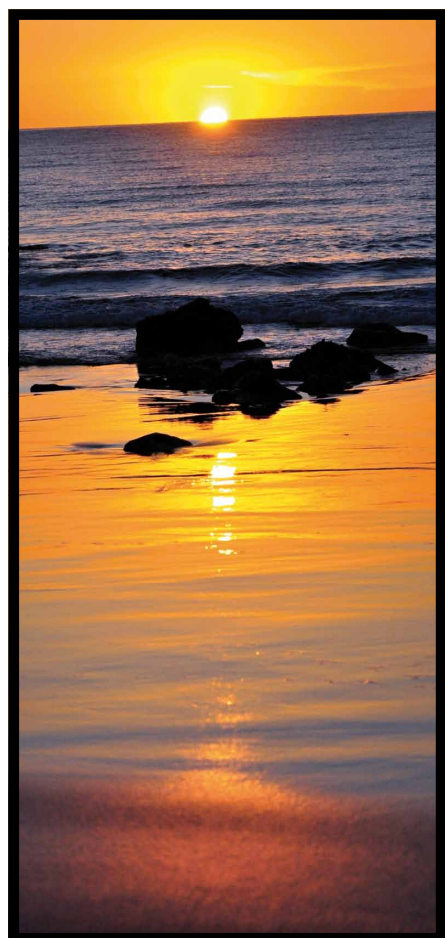
osvětlení. Ve všech těchto případech je nutné provést korekci expozice oproti tomu, co se nám snaží fotoaparát nabídnout v (polo)automatickém režimu. Veliký důraz kladu na čisté kompozice včetně účelného porušování běžných pravidel. To si prakticky ukazujeme na fotografiích samotných účastníků fotokroužku. Díváme se, co je v záběru zbytečné, rušivé, a jak by se to dalo nasnímat lépe přímo na místě, případně jak si připravit podmínky před samotným zmáčknutím spouště. A musím konstatovat, že všichni dělají velké pokroky a sledují na svých záběrech každý detail, protože je na to pokaždé důrazně upozorňuji. Mám velikou radost, že se rozvíjí tvořivé vidění ruku v ruce s estetickým cítěním, které nám vlastně obohacuje i běžný každodenní život, protože ho vidíme z různých úhlů a příslovečně i v jiném světle.

© foto Matěj Karásek

Na jaře se vydáme do přírody na praktické fotografování, budeme se věnovat i žánrům jako je portrét, makrofotografie, velikou kapitolou bude vytváření černobílých fotografií, protože ty nevznikají jen pouhým stáhnutím barev na šedou škálu, jak se mnozí domnívají. Je to složitější proces, pokud chceme dosáhnout působivých účinků. Jak na to? Přijďte za námi, jsme parta bezva lidí hovořících česky a slovensky. Fotokroužek je veden zdarma, výbor spolku Beseda doporučuje symbolický příspěvek, a to ve formě členského příspěvku na tento Zpravodaj, ve kterém jsou otiskovány fotografie z fotokroužku při České škole bez hranic Brusel, nehledě na jiné další výdaje a spojené náklady. Noví zájemci se mohou kdykoliv během roku připojit, termíny najdete na poslední straně v tabulce akcí. Pro více informací se můžete na mě obrátit přes e-mail: dusan@swalens.eu. Loučím se pozdravem fotografů „Dobré světlo!“

vedoucí Dušan

© foto Ondřej Vaněk

© foto Katarína Rišová

© foto Ondřej Vaněk

© foto Katarína Rišová

© foto Matěj Karásek

Franz Falkenau

Mezinárodní den obětí holocaustu si letos v Bruselu připomněla Evropská komise výstavou o ghettu Terezín „Děvčata z pokoje 28“. I my bychom chtěli tímto příspěvkem připomenout jednoho z předválečných členů Besedy a Sokola pana Franze Falkenaua.

Z Prahy do Antverp

Franz Falkenau se narodil v roce 1885 v Praze v židovské rodině šperkaře Sigmunda Falkenaua. Právě otec vyslal Franze v roce 1903 do Antverp ke svému obchodnímu příteli Adolfu Adlerovi. V 17 letech tak dostal možnost získávat zkušenosti u jednoho z nejvýznamnějších evropských výrobců šperků a obchodníků s diamanty a perlami.

Po dvou letech se vrátil do Prahy, aby nastoupil vojenskou službu v rakousko-uherské armádě. Sloužil zde mimo jiné se svým bývalým spolužákem Egonem Erwinem Kischem.

Spojení s Antverpami si ale udržel díky vztahu s mladičkou Adlerovou dcerou Irmou. V roce 1908 se zasnoubili a v lednu 1911 se konala v Antverpách svatba. Franz splnil podmínku Adlerovy rodiny, že se usadí v Antverpách.

Světová válka

Jejich rodinný život přerušila první světová válka v létě roku 1914. Franz byl donucen narukovat do rakousko-uherské armády. Povolávací rozkaz totiž obsahoval výhrůžku, že v případě neuposlechnutí dojde v Praze k zatčení jeho matky.

Podle tehdejších zákonů ztratila Irma sňatkem s ním belgické občanství, a byla takto považována i s malým synem René Paulem za nepřátele státu. Odjela proto za svým manželem. Až v roce 1919 se jim podařilo vrátit přes Prahu a Paříž do Antverp spolu se synem a s dcerou Georgette, která se narodila ke konci války.

Krátce po svém návratu se stal Franz Falkenau členem antverpského diamantového klubu, jedné ze

Poslední společná fotografie rodiny Falkenau ve Francii před Reného únikem do Anglie, únor 1942. Zleva René, Georgette, Irma a Franz Falkenau. Foto archiv Guy Falkenau, Newcastle, Velká Británie.

čtyř burz obchodujících s diamanty. Po smrti svého tchána Adolfa Adlera v roce 1927 převzal vedení jeho obchodu a výroby diamantových šperků.

Zůstal Čechoslovákem

Franz Falkenau byl členem Sokola v Bruselu. Nejstarší dochovaný záznam o jeho členství pochází z roku 1924, kdy byl zapsán jako přispívající člen jednoty s číslem přihlášky 26. V pokladní knize Sokola z roku 1933 se zachoval jeho podpis pod provedenou kontrolou účtů. Ve vzpomínkách jeho syna Reného Paula je uvedeno, že byl také pokladníkem Besedy, což se zatím nepodařilo potvrdit.

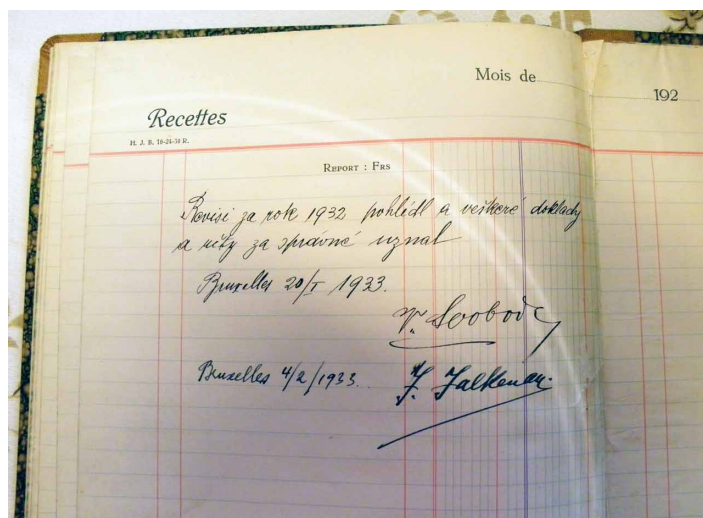
Nikdy nepřestal udržovat úzké vztahy se svou rodinou v Praze, kde jeho bratr pokračoval ve šperkařské tradici rodiny Falkenau. Franz se o ně velmi obával po uzavření Mnichovské dohody a především

po okupaci zbytku Československa 15. března 1939.

On sám se československého občanství nikdy nevzdal a byl veden na československé ambasádě v Bruselu jako záložní důstojník. V dubnu 1940 se rozloučil s rodinou a přihlásil se jako dobrovolník. Dle pokynů měl odjet do Paříže a připojit se zde k československým zahraničním jednotkám. K jeho velkému zklamání byl odmítnut vzhledem k věku (50 let) s poukazem na nedostatek vojáků a velký počet důstojníků. Požádali ho, aby zůstal a byl k dispozici v případě, kdyby mohli jeho služeb využít později.

Uprchlíky ve Francii

Jeho syn René Paul měl belgické občanství a sloužil ve stejné době v belgické armádě. Bojoval při obraně Dunquerku, odkud se mu podařilo dostat na lodi do Velké Británie. Poté se vrátil do jižní Francie, aby

Podpis Franze Falkenaua v pokladní knize Sokola v Bruselu z roku 1933.
Archiv Českého krajanského spolku Beseda v Bruselu.

organizoval evakuaci belgických vojáků. Zde se opět shledal se svými rodiči a sestrou, kteří sem přišli po okupaci Belgie a žili zde jako uprchlíci.

René Paul se v únoru 1942 vrátil přes Španělsko a Portugalsko do Velké Británie, přičemž jeho rodině se

topadu 1943 transportem č. 62 do nacistického vyhlazovacího tábora v Osvětimi, kde byli ihned po příjezdu zavražděni v plynové komoře.

Zapomenuté osudy

Tragický osud Franze Falkenaua a jeho rodiny je jedním z mnoha bo-

již emigrovat nepodařilo. Franz Falkenau, jeho žena Irma a dceřa Georgette museli zůstat ve vichystické Francii. Všichni tři byli na konci října 1943 zatčeni a odvezeni do internačního tranzitního tábora v Drancy. Odtud odjeli společně 20. lis-

hužel téměř zapomenutých příběhů československých Židů žijících v zahraničí. Členové Besedy ani Sokola se nerozlišovali podle náboženství. Většina z nich byla loajálními občany a není divu, že patřili mezi aktivní členy těchto spolků. Jako na československého patriota vzpomínal například na svého otce pan André Wieder, se kterým jsme otiskli rozhovor v našem Zpravodaji v roce 2009 (č. 3).

Při psaní tohoto textu jsem vycházela z knihy vzpomínek Reného Paula Falkenaua „Of Eagles and Falcons“, z korespondence s Guyem Falkenauem, vnukem Franze Falkenaua žijícím ve Velké Británii, a z archivu Českého krajanského spolku Beseda v Belgii.

PhDr. Jitka Mlsová Chmelíková

Pohlednice z roku 1908 zobrazující Taillerie de diamants Adler v Antverpách, archiv Guy Falkenau, Newcastle, Velká Británie.

Spolupracujeme Le Théâtre Royal du Peruchet

Le Théâtre Royal du Peruchet je loutkové divadlo pro děti existující v Bruselu již od roku 1929.

Představení jsou ve francouzštině každou středu, sobotu a neděli od 15 hod. Během přestávky můžete též navštívit Mezinárodní muzeum loutek; v bohaté sbírce najdete i loutky české.

Výběr z programu: v únoru *L'enfant Mozart*, v březnu *Le Petit Eléphant Curieux*, v dubnu *Pinocchio*, v květnu *Le petit chaperon rouge*. Podrobný program najdete na www.theatreperuchet.be

50, avenue de la Forêt
1050 Bruxelles
Tel: 02 / 673 87 30
www.theatreperuchet.be
info@theatreperuchet.be

Český kalendář 2013

Připravili jsme pro Vás již osmnáctý ročník oblíbené publikace pro radost i poučení.

Kalendář se 176 černobílými stranami a barevnou obálkou obsahuje jako obvykle články o osobnostech z historie a kultury, povídky, obrázky z naší přírody, poezii, kuchařské recepty, křížovky, fotografie, kresby, zajímavé informace aj., které připravili renomovaní autoři – historička PhDr. Jana Volfová, spisovatelka Dagmar Štětinová, výtvarník a publicista Vladimír Pechar, Bohuslav Tesařík, Eva Střížovská a další.

Český kalendář je hezkým čtením jak pro Vás, tak i vhodným dárkem pro Vaše blízké, například k Vánocům, jmeninám apod.

Těšíme se na Vaše objednávky na známé adrese:

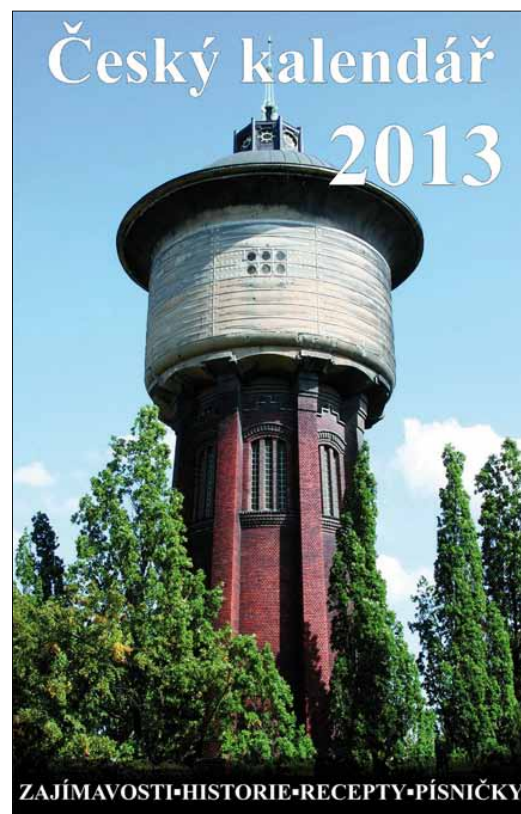
Český dialog, Sokolovská 179, CZ 190 00 Praha 9, ČR

tel. +420 739 091 057

E-mail: strizovska@seznam.cz,

Web: www.cesky-dialog.net

Cena je v ČR 149 Kč + event. poštovné 18 Kč,
v Evropě 10 EUR a v zámoří 15 USD i s poštovným.
Platit je možno v ČR na účet 110 103 4001/ 5500
nebo složenkou, v zahraničí prostřednictvím našich zástupců.

Již po osmnácté!

Filmové odpoledne, beseda s režisérem Vítem Karasem a burza knih

Kdy: neděle 24. března 2013
Kde: kinosál Stálého zastoupení ČR při EU, rue Caroly 15, 1050 Brusel
Program:* 15:30 promítání pohádky **O pokladech**
 17:00 beseda s režisérem **Vítem Karasem**
 18:30 promítání filmu **Běžci**
Vstupné: 5 € při platbě předem na účet 363-0302241-29 do 20.3. 2013
 7 € při platbě na místě

Během přestávek bude probíhat burza knih pro děti i pro dospělé. I vy můžete nabídnout své již přečtené knihy k prodeji, či k výměně. Bližší informace se dozvíte později na besedním webu www.beseda.be. Pokud již jste v besední databázi, dostanete též pozvánku do mailové schránky.

* Změna programu vyhrazena!

Vít Karas – Herec / Režisér

Narodil se v Chebu, matce lékařce zároveň se dvěma sestrami. Vystudoval střední pedagogickou školu, po maturitě se hlásil jak na herectví na DAMU, tak na režii na FAMU, přijat byl na herectví. Ve třetím ročníku to zkusil na FAMU znovu, a tentokrát to vyšlo. „Divadelní fakultu jsem bral jako přípravu na filmovou režii, abych uměl naslouchat hercům.“ A asi to umí, protože jeho film **Malý svět** získal kromě jiných cen na festivalu FAMU Cenu diváka.

Jako herec se objevil například ve filmu režiséra Trošky **Kameňák** nebo v nekonečném seriálu **Ulice**.

V roce 2008 začal pracovat na ambiciózním seriálu z prostředí módy s názvem **Dokonalý svět**. Šlo o mix filmů *Ďábel nosí Pradu* a *Sex ve městě*. Natáčení trvalo skoro rok a kromě jiných se v něm představili Juraj Kukura, Tereza Brodská, Saša Rašilov nejml. nebo Jitka Čvančarová.

Krátce nato se pouští do natáčení pohádky pro ČT. **Micimutr** je příběhem dobra a zla. V této pohádce si zahrála mimo jiné Libuše Šafránková, Martin Dejdar či Jiří Bartoška.

Letos o Vánocích mohli diváci shlédnout pohádkový příběh **O pokladech**. Nechybí v něm humor, ani napětí.

V roce 2012 dokončuje další filmový projekt s názvem **Běžci**. Jedná se o žánrový sci-fi film s katastrofickým podtextem.

Zdroj: www.csfd.cz

O pokladech

Běžci

Milí krajané – přátelé,
 máte náš veliký obdiv a upřímný dík! Ještě ani neskončil leden, vy brzy dostanete do rukou první číslo letošního Zpravodaje a již téměř třetina našich členů má zaplacen svůj členský příspěvek na rok 2013! To si zaslouží skutečný potlesk! Naše technické možnosti nám (zatím) nedovolují, abychom jej do Zpravodaje přibalili :-))), zato všichni ti, kdo si již své členství

v Besedě pro letošek obnovili, najdou na této stránce svou zbrusu novou členskou kartičku.

Se svěřenými prostředky se snažíme hospodařit rozumně, podrobnou zprávu o hospodaření dostanete na valné hromadě v druhé polovině letošního roku. Na některé naše projekty přispívá Ministerstvo zahraničních věcí ČR v podobě finančního daru, bez kterého bychom se samozřejmě neobešli a za který jsme velice vděční.

Roční členské příspěvky Besedy činí nyní **15 € za osobu a 25 € za manžele nebo rodinu. Děti a studenti příspěvky neplatí.**

Vaše členství bude po zapla-

cení potvrzeno členskou kartičkou v následujícím čísle Zpravodaje. **Nezaplacením příspěvku vaše členství v Besedě automaticky končí.** Pro pokračování, znovuoobnovení nebo vznik členství v Besedě stačí poslat patřičnou sumu na účet Besedy u ING číslo **363-0302241-29**. Pro mezinárodní platbu uvádíme **BIC: BBRUBEBB** a **IBAN: BE26 3630 3022 4129**. Příspěvek se platí jen jednou za rok, dobrovolnému navýšení se však meze nekladou. Stanovy našeho spolku se nacházejí na webových stránkách www.beseda.be

Děkujeme vám za vaši podporu a důvěru, které si velice vážíme. Přejeme vám všem, jak členům, tak přátelům a příznivcům Besedy, **aby se vám po celý rok 2013 dařilo vše, do čeho se pustíte, abyste byli zdraví a šťastní!**

Těšíme se na všechna naše příští setkání, na vaše návrhy a připomínky.

Výbor Besedy

ČESKÝ KRAJANSKÝ SPOLEK ČLEN 2013

Spolek krajanů v Belgii od roku 1904
 Amicale des Tchêques de Belgique depuis 1904
 Vereniging van Tsjechen in België sinds 1904

Jméno a Příjmení
BESEDA

CZECH FUN CLUB

Česká komunita v Bruselu přerostla hranici 3 tisíc lidí. Čas od času máme možnost sejít se na společném setkání, kulturní akci či plese. O akce je veliký zájem. Ve spektru existujících nabídek poněkud chyběl specifický typ – klubové akce. Akce, které by probíhaly v komornější atmosféře, ale umožňovaly by bližší kontakt s hosty i navzájem. Na těchto základech vznikl Czech Fun Club. Je to projekt několika lidí v Bruselu, kteří si myslí, že je dobré si popovídat v mateřštině, potkat zajímavé lidi z Česka, umělce, vědce, ale také sebe navzájem.

Laco Miko je iniciátorem obsahu a dramaturgie většiny večerů, stará se o pozvání hostů a jednání s nimi či s jejich manažery, shání sponzory a zajišťuje prostory ke konání akcí. Podílí se i na technickém zajištění – osvětlení, ozvučení apod. Na večerech Czech Fun Clubu ho můžete potkávat jako moderátora.

Dana Miková se stará především o finance občanského sdružení Tradiczech, o.s., které je „domovem“ Czech Fun Clubu. Hlídá výdaje, stará se o výběr členského i vstupného, platí faktury a připravuje vyúčtování. Stará se i o ubytování a žaludky účinkujících a také o občerstvení na klubových večerech.

Letos oslavíte 5 let od prvního klubového večera. K tomuto výročí dokonce chystáte i Galavečer. Povězte nám o začátcích:

Všechno začalo poté, co jsem si uvědomil, že přes řadu kontaktů v rámci více-méně uzavřených skupin Čechů (i Slováků) je jen málo příležitostí, kde se může tato komunita potkávat a vyměňovat si názory, vzájemně se poznávat. Samozřejmě tady byly akce zastoupení, ambasády i krajových reprezentací, ale typ pořadu, který jsem měl na mysli, tady chyběl. Nej dřív jsme se setkávali neformálně, v tehdejší české hospodě Golem. Brzy se ale ukázalo, že bez jasnější struk-

tury to nejde dělat, mimo jiné i z finančních důvodů: na prvních akcích jsme jako rodina výrazně ztratili a bylo jasné, že je třeba najít jiný model. Přišel jsem tedy s myšlenkou klubu a klubových večerů, založeném na finančním příspěvku členů, který se stal základem pro shánění dalších sponzorských podpor, ale i do jisté míry upevnil „věrnost“ našich členů. Naštěstí se nám podařilo klubové večery organizovat tak, že byly pro lidi atraktivní a byl o ně zájem, a tak tento model začal dobře fungovat. Dá se říct, že dodnes zájem o členství v klubu každoročně stoupá a že o členy nemáme nouzi. Spíše musíme každý rok po naplnění kapacity další členy požádat, aby počkali do další sezóny. Máme několik tzv. zakládajících členů, kteří přispěli vyšší částkou, a pak řadu standardních členů. Zajímavostí je, že zakládajícím členem se může stát zájemce kdykoliv, třeba i letos – pokud chce klub více podpořit. V každém případě se ale staráme o to, aby se členství v klubu „vyplatilo“: ať už zaplatíte jako zakládající či standardní člen, členské výhody vždy převáží – a nikdy nezaplatíte tolik, co by vás stály jednotlivé vstupenky během sezóny. Zpočátku jsme dělali tři akce ročně, postupně se ale počet ustálil na čtyřech až pěti klubových večerech, ale klub se podílí i na dalších akcích – jako spolupořadatel nebo i sponzor, např. organizace koncertních nebo divadelních vystoupení či společenských akcí.

Jmenujte alespoň několik nejzajímavějších hostů:

Hostů jsme měli v klubu velikou spoustu. Vždy se snažíme, aby šlo o zajímavé a atraktivní osoby. Obvykle máme hlavního hudebního hosta, známého z české scény, kterého dopl-

Rozmanitá společnost klubových večerů

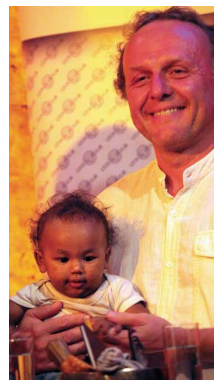
ňují další, někdy méně známí, ale vždy velmi zajímaví hosté. Z české hudební scény jsme zde přivítali celou širokou škálu skupin a zpěváků, tak např. Dana Bárta a Illustatosféru, skupinu Neřež, folkové skupiny Načas, Kamelot či Druhá tráva, skupina bratrů Ebenů, ze sólistů tu byli Jirka Dědeček, Marta Kubišová, Lucie Bílá, Michael Kocáb, Bára Basiková, Chantal Poullain a další. Ale do klubu nechodí jen zpěváci – měli jsme zde herce Jaroslava Duška, „kluky z Ypsilonky“ – Martina Dejdara, Jiřího Lábusa, Petra Vacka a Marka Ebena, herečku Danu Morávkovou, filmaře a dobrodruha Steva Lichtaga, sochařku Veroniku Priehodovou, cestovatele a malíře zvířat Jana Dungela, herečku, političku a diplomatku Magdu Vášáryovou, euroindiána Tomáše „Upíra“ Skalníka a mnoho dalších. Hned třeba první večer byl velkolepou prohlídkou módních modelů originální návrhářky Blanky Maříkové-Hovorkové v předvedení modelek z Československých Models, pro kterou pracují i české Miss. Organizovali jsme symfonický koncert k 20 letům sametové revoluce, vystoupkeni pěveckého sboru Gymnázia Jana Keplera v Praze či výtvarnou vánoční dílnu s Matějem Formanem...

To jsou velmi slavná jména. Ne každému takový interpreti kývnou na pozvání. Má na to vliv i vaše někdejší působení jako ministr životního prostředí a pohybování se v těchto kruzích?

Je to především hodně práce a snahy. Většinu kontaktů získávám tak, že se na ně prostě obrátím. Sháníme kontakty, kde se dá, mnohdy pomohou naši členové. Velmi nám pomáhá to, že atmosféra klubových večerů je vždy výborná a interpretům se u nás líbí.

Yellow Sisters

Jaroslav Dušek

Euroindiám Tomáš „Upír“ Skalník

Dávají na nás proto doporučení svým kolegům a pomáhají i s kontakty. Dá se říct, že kvalitní hosty nám pomáhá zajišťovat dobrá nálada a úsměv, které jsou i v našem logu. Mé kontakty z dob práce na ministerstvu a zejména v pozici ministra zde také hrají roli - Michael Kocáb byl mým vládním kolegou, s Petrem Vackem jsem se potkal při vyhlášení Ceny ministra životního prostředí v roce 2009 jako s moderátorem. Pochopitelně jsem je ihned oslovil a požádal o návštěvu.

Jaké akce byly nejnáročnější?

Náročné jsou všechny. Na počátku jsme museli shánět prostory, techniku, dokonce postavit sál i zvuk sami, obvykle v jednom či dvou lidech. Bylo to hodně těžké a po skončení, místo zaslouženého odpočinku začínala druhá šichta. Pomáhali nám samozřejmě členové klubu, dokonce i někteří interpreti. Postupem času jsme se pouštěli i do náročnějších projektů. Myslím, že dosavadním vrcholem byl symfonický koncert k výročí listopadu. Dát dohromady filharmonický orchestr a pozvat mnoho VIP, včetně ambasadů evropských zemí, a zajistit, aby vše klaplo, bylo opravdu náročné. Bez pomoci dobrovolníků a podpory paní velvyslankyně by to asi nikdy nemohlo dopadnout tak dobře, jak to nakonec dopadlo. I náš poslední projekt, folkový minifestival se třemi folkovými

tělesy a celkem přes 20 pozvaných hostů byl extrémně náročný. Sehnat peníze, ozvučení, místnosti, ubytování, dopravu, zajistit stravu a pití a ještě hledět, aby se Vaši hosté cítili dobře, je opravdu záťah. Navíc musí vše klapnout, zájemci se musí dostat do sálu. Práce ale nekončí ani po představení – je třeba zaplatit faktury, vyúčtovat, starat se o webové stránky a facebookovou prezentaci.... Díky bohu tyto úkoly zvládá skvěle Dana. A abych nezapomněl: pomáhají nám i tři fotografové, bez nich bychom neměli večery tak skvěle zdokumentované.

Jaká je struktura vašich členů – publika na klubových večerech?

Je to přesně tak, jak jsem si to kdy si promýšlel - jsou tam zastoupení Češi pracující v evropských institucích, na zastoupeních, nebo imigranti do Belgie, lidé ve velmi vysokých funkcích (měli jsme na večerech i eurokomisaře, několik generálních ředitelů a jejich zástupců), stejně tak jako střední management nebo řadoví pracovníci, sekretářky i maminy v domácnosti, prostě všehochuť napříč českou společností v Bruselu. Těší mě, že k nám nacházejí cestu i kolegové a přátelé ze Slovenska, na některých večerech jich byla až třetina z účastníků.

Co vám tato dnes již proslulá společensko-kulturní činnost osobně přinesla?

Je to samozřejmě především dobrý pocit. Těší nás, když se lidé baví, když se setkají, mají možnost popovídat si navzájem či se známými českými osobnostmi. Původním cílem byl networking - a já věřím, že se nám ho daří naplňovat takovou příjemnou formou, s úsměvem a v dobré náladě. A ještě se u toho něco nového dovíme

či naučíme. Já sám, například, v přípravě na moderování musím projít hodně materiálů, a tak se o hostech dovím spoustu novinek. Alespoň část z nich se pak snažím poskytnout i publiku. Když se u toho všichni bavíme, je to nejlepší.

Na co se můžeme těšit letos?

Vše bude záležet na tom, jak rádi nás budou v těchto těžkých časech mít sponzoři. Plánujeme Lenku Filipovou s dcerou, Jana Budaře s jeho kapelou, jednáme s košíčkou kapelou No name a dalšími... Už několik let máme rozjednanu Anetu Langerovou, kontaktovali jsme Tomáše Kluse... Co z toho nakonec opravdu dopadne, je těžké předpovědět. Jedním z tajemství úspěchu je totiž právě to, že dokážeme být flexibilní a přizpůsobit se režimu interpretů. To někdy znamená čekat dva i tři roky. Nakonec ale všichni vyhlédnutí přijdou... Krásné vystoupení Marka Ebena v bruselské katedrále jsme připravovali přes dva roky a bylo třikrát odloženo, nakonec se ale konalo a stálo za to. A tak zvu všechny naše příznivce: přijďte a nechte se překvapit! Kvalitní zážitek a dobrou zábavu však můžu garantovat už teď.

Děkuji za rozhovor i možnost výjimečných setkání.

Dušan

Folkový minifestival

Folkový minifestival

Kronika

Milí krajané,

téma dnešního pokračování historické rubriky jsou **knihy a krajaňská knihovna**. O důležitosti knih pro lidské vzdělávání po celá staletí, než se objevila nová media, nemůže nikdo pochybovat. Stačí si namátkou vybrat pár citátů. **Cyril** neboli **Konstantin** psal ve svém Proglase, že „Bez knih jsou nahé všechny národy.“ **Karel Čapek** věřil, že „Kniha je nejmocnější zbraní národa. Národ, který si váží knih, váží si zároveň své duchovní nezávislosti a neztratí ji, dokud bude mít svou literaturu.“ **Julius Zeyer** tvrdil, že „Dům bez knih je jako tělo bez duše.“

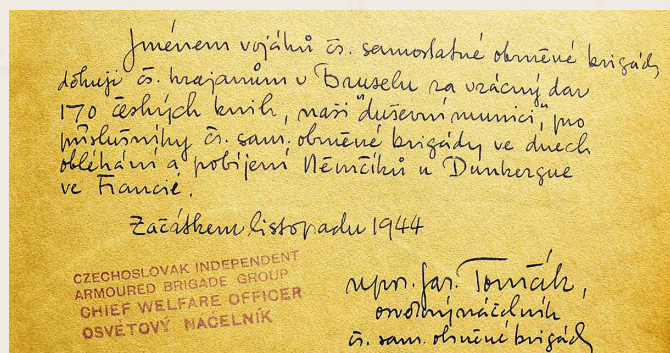
Dnes nevíme, nakolik byli zakladatelé Besedy (tehdy se nazývalí „Volnost“) lidmi sečtělými (byli to většinou malí živnostníci), ale význam knih pro krajaňskou komunitu byl pro ně zřejmě evidentní. Vždyť hned na 1. valné hromadě 6. 3. 1904 byl zvolen **knihovník** W. Jaroušek, ač spolek ještě ani žádné knihy nevlastnil! O půlrok později, když knihovna stále ještě nebyla založena, vybrali někteří netrpěliví členové mezi sebou (pouhých 9 lidí) celých 30 franků, „což bylo s bouřlivým jásotem přijato.“¹ Na tehdejší dobu to musela být značná částka, neboť knihy měly být půjčovány členům spolku na 2 týdny zdarma a po uplynutí této doby mělo dělat půjčovné 5 centimů za týden. Knihy se objednávaly u knihkupců v českých zemích, v Bruselu je pak krajané nechávali vázat. V prosinci 1904 zhotovil tehdejší předseda Uhlík pro knihy skříň, kterou „nezištně daruje spolku zdarma, jen zámeček, sklo apod. se koupí ze spolkové pokladny.“² Knihovna se nacházela ve spolkové místnosti v hostinci u krajana Trojana v rue de la Putterie 12. Některé knihy dostali krajané od českých mecenášů zdarma, např. učitel Václav Pecha ze Žižkova zaslal spolku v roce 1904 na 25 knih, pan Honzák z Poděbrad zaslal též knihy v roce 1905.

Ne všichni krajané, kteří si knihy půjčovali, se však o ně dobře starali. Některé knihy byly vráceny poškozené a znečištěné, což způsobovalo spolku nemalá a zbytečná vydání. Není divu, že otázky spojené s půjčováním knih byly na pořadu snad každé výborové i členské schůze, jež se konaly jednou měsíčně. V polovině roku 1908 knihovník hlásí: „V knihovně se nalézá 90 knih českých, 6 francouzských a 5 německých půjčeno knih 25 a vráceno 21, v knihovně pokladně nalézá se 25 centimů.“³

Za 10 let své činnosti věnoval spolek na obrazy a knihovnu 622,64 franků, což byla téměř polovina veškerých spolkových výdajů, jež činily 1 364,13 franků.⁴ Ještě v prvním pololetí roku 1914 věnovali krajané na knihovnu 8,17 franků, jenže pak vypukla 1. světová válka: „My krajané zde zůstavši vzali jsme si za úkol zachránit spolkový majetek. Jednoho dne několik se nás sešlo vypůjčili jsme vozík naložili skříň knihy a obrazy a vezli přes celé město do mého bytu ve Schaerbeku k uschování kdež po celou válku až do vzniku „Besedy Volnost“ všechno opatrováno.“⁵

V srpnu 1919 začínali krajané opět skoro od nuly, přesto však už v září 1920 nakoupili knihy za 100 franků. Na valné hromadě konané 7. února 1926 byl přijat celkem přísný knihovní řád. Tento řád byl vytisknut v březnu 1926 v počtu 500 kusů za 34 franků. Knihy byly majetkem spolku a půjčovaly se pouze jeho členům. Půjčovné na jeden měsíc tehdy stálo dva franky. Každý si mohl vypůjčit současně jen dvě knihy. Nedodržování knihovního řádu se mělo trestat. Knihovna se postupně rozrůstala, krajané si knihy objednávali v Československu anebo je nakupovali při své návštěvě ve vlasti. Nekupovala se jen beletrie, ale i politické a odborné knihy. V polovině 30. let čítala besední knihovna podle Dr. J. Sedláčka několik set výtisků.⁶ Spolku se dobře dařilo, vznikla při něm česká škola, hrála se divadelní a loutková představení.

V době 2. světové války se aktivity spolku opět zastavily. Již v listopadu 1944 však naši krajané věnovali své knihy československým vojákům: „Jménem vojáků čs. samostatné obrněné brigády děkuji čs. krajanům v Bruselu za vzácný dar 170 českých knih, naši „duševní municí“, pro příslušníky čs. sam. obrněné brigády ve dnech obléhání a pobíjení Němců u Dunkerque ve Francii.“⁷

1 Zápisník Česko slovan. spolku „Volnost“ v Bruselu 1904, zápis z členské schůze z 10. září 1904

2 Zápisník Česko slovan. spolku „Volnost“ v Bruselu 1904, zápis z mimořádné členské schůze z 18. prosince 1904

3 Zápisník Česko slovan. spolku „Volnost“ v Bruselu 1904, zápis z mimořádné valné hromady z 30. května 1908

4 Pokladní kniha č. 533, vedená Česko slovan. spolkem „Volnost“ v Bruselu a Československou „Besedou Volnost“ od listopadu 1913 do prosince 1938

5 Pamětní kniha Československého spolku „Volnost“ v Bruselu, zápis Karla Valehracha, v Antverpách 25. června 1923

6 Dr. Jan Sedláček „Čechoslováci v Nizozemí, Belgii a Anglii, vydal ČSÚZ Praha 1937, str. 84.

7 Pamětní kniha Československého spolku „Volnost“ v Bruselu, zápis osvětového náčelníka Československé samostatné obrněné brigády, nadporučíka Jar. Tomčíka, ze začátku listopadu 1944

8 Stanovy spolku « Beseda Volnost » v Bruselu, přepsané jednatelem Václavem Duškou v roce 1955

Citace z krajaňských materiálů nebyly nijak redakčně upravovány.

V říjnu 1953 sestavil Václav Duška přesný seznam knih, jež byly majetkem Besedy, seznam čítal 679 položek. I když se v různých dobách četlo více či méně, knihovníci spolkové knihy vždy pečlivě opatrovali. Na počátku 90. let si knihy snad už nikdo nepůjčoval, nacházely se po mnohých stěhováních ve spolkové místnosti u pana Šponara v Rhode-St.-Genèse. V březnu 1997 byly knihy předány ZÚ České republiky a následně právě zakládanému Centru českých studií na bruselské univerzitě ULB. Snad tam ty němé svědky naší historie při své návštěvě někdy objevíte. Beseda vznikla jako spolek osvětový. V původních stanovách, upravených v první polovině 50. let, v článku I v bodě 3 stojí: „Účelem spolku jest: Podporovati snahy svých členů ku vzdělání všeobecnému a odbornému, pěstovati ušlechtilou zábavu přednáškami, hudbou, zpěvem, divadelními představeními, zřízením a používáním knihovny.“⁸ Knihovnu již sice nevlastníme, avšak kulturní tradice ctíme dál a těšíme se, že se při nich s vámi brzy shledáme.

Za besední výbor – Olga

Seminář kritického myšlení v Bruselu

V polovině prosince 2012 proběhly v prostorech Plzeňského domu a České školy bez hranic v Bruselu dva semináře kritického myšlení.

Co je to kritické myšlení? Je to soubor praktických metod, technik a strategií sestavených v otevřený, ale efektivní systém, velmi snadno použitelný přímo ve škole.

Vzdělávací program RWCT (Reading and Writing for Critical Thinking) zdůrazňuje, že k ovládnutí nových výukových přístupů je důležité přímé prožití učebních činností a jejich následná analýza. Je postaven na nejnovějších poznatcích pedagogických a psychologických výzkumů. Tato metoda může sloužit a také slouží i pro potřeby rodičů, kteří vedou vlastní děti ke čtenářství a tím je zároveň podporují v učení a rozvíjení jejich všeobecných schopností.

Pro ně a hlavně pro lektory ČŠBH

připravila seminář lektorka RWCT a šéfredaktorka časopisu *Rodina a škola* paní **Nina Rutová**. Účast byla obdivuhodně vysoká, zájem o školení projevil i další školy bez hranic. Semináře se účastnily lektorky z Londýna a Curychu.

Rodiče i lektori se naučili několik základních metod používaných při výuce kritického myšlení, seznámili se s pomůckami a knihami, které jsou vhodné pro rozvoj čtenářství, na pár hodin se vrátili do role žáka a na vlastní kůži si efektivní metodu výuky vyzkoušeli.

Co říkají zkušení učitelé RWCT o dětech – žácích, kteří metodu, díky svému učiteli, využívají:

- Žák nachází osobní vztah k látce – odhaluje a formuluje vlastní otázky, které ho vnitřně motivují k dalšímu učení.
- Žák je aktivní – nepřijímá hotové od učitele, ale buduje si vlastní po-

znání a porozumění tématu s pomocí učitele, spolužáků a vnějších pramenů.

- Žák se učí porozumět, v čem je dobrý, a tak získává sebejistotu.
- Spolu s učitelem se děti učí vyhodnocovat svou práci a stanovovat si vlastní cíle učení.
- Žák pravidelně reflektuje proces svého učení – a získává dovednost nezbytnou pro celoživotní efektivní učení.
- Žák se učí radovat, že svět je rozmanitý, a dostává příležitost vidět v rozmanitosti obohacení, ne ohrožení.
- Žáci se učí přemýšlet o hodnotě předložených informací. Přistupují k informacím se zdravým skepticizmem.

Dagmar Straková, ČŠBH Brusel

Zdroj:

(http://www.kritickemysleni.cz/kdojsme_strucne.php)

© foto Dušan Swalens

Více fotografií na www.beseda.be nebo facebook: "Beseda Belgie"

Divadlo pro děti i dospělé

ČŠBH Brusel, spolek Beseda a zastoupení Plzeňského kraje v Bruselu připravují již 2. ročník divadelních představení pro české děti žijící v Belgii a Lucembursku. Letos přijede dětem i dospělákům zahrát výborné plzeňské divadlo ALFA.

Detaily, týkající se divadelního představení, budou upřesněny v průběhu měsíce března. Předem prozradíme, že se máte letos skutečně na co těšit.

Kterak krajany hledali jsme... v Buenos Aires

Milí čtenáři,

v tomto příspěvku se tentokrát zaměřím na potomky českých krajanů, kteří se usídlili v Argentině. Nápad napsat tento článek vznikl díky setkání našich členů výboru na Krajské konferenci v Praze s paní Danielou Plockovou, která pracovala na českém konzulárním oddělení v Buenos Aires. Ráda bych zdůraznila, že tento článek byl vytvořen na základě její diplomové práce a některé pasáže jsou ponechány i v původním znění. Nejdříve vám osvětlím počátky jedné z nejpočetnějších českých krajských komunit a poté se soustředím na klíčový význam výuky češtiny pro studenty.

Nejpočetnější vlna přistěhovalců z území dnešní České republiky přišla do Argentiny ve 20. až 30. letech minulého století a její příčinou byly důvody především ekonomické a vídina snazšího života. Emigranti většinou museli prodat veškerý majetek, aby mohli zaplatit cestovní výdaje. Živili se buď jako zemědělci na severu Argentiny, anebo jako drobní řemeslníci, a to hlavně na předměstí hlavního města. Mezi prvními spolky byl – podobně jako ve Francii – založen Sokol v Buenos Aires, a to již v září 1908, neboť „Sokolstvo před jinými povoláno jest, zachovati národ svůj při jarosti všestranné, která národům nedá odumřít, při síle svěží, při zdravosti tělesné, duševní

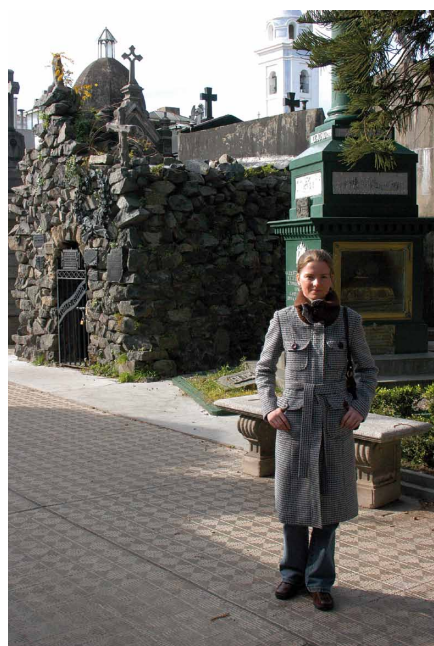
Daniela Plocková (vlevo) s kamarádkami – Vlastou Cmol (uprostřed) a Hankou Hanušovou (vpravo). Hanka se v Argentině usadila natrvalo a jako učitelka češtiny se nyní snaží v Buenos Aires rozjet Českou školu bez hranic

Buenosaireský přístav Puerto Madero

a mravní, která nižádné zkáze vzniknouti nedá.“ (Nová doba, 1946, s. 3) V tehdejších emigrantech přetrvávalo nacionální cítění a vzdělanějším lidem nebyl osud dětí lhostejný. Zářným příkladem jsou české vychovatelky, které pracovaly pro bohaté argentinské rodiny. Když v kontrastu s městským životem zbohatlíků viděly chudé podmínky krajanů a děti

přinucené domácím povinností či pouličnímu nicnedělání během dlouhé pracovní směny rodičů v továrně, rozhodly se založit pro ně školu, kde vyučovaly zadarmo. Jejich cílem bylo zabránit, aby děti hovořily „prazvláštní řečí, smíšeninou mnoha jazyků“ a aby „se neodnárodnily a jejich zdravé jádro duše zůstalo neporušeno“.

Hřbitov Recoleta, kde je mj. pohřbena i Evita Duarte de Peron

„Chtěly jsme jim nahradit ztracenou rodnou hroudu a dát jim základ výchovy i vzdělání v duchu národa, z něhož vyšly. Chtěly jsme jim vlít do srdcí čistou pravdu a lásku – lásku k rodičům, vlasti a Bohu.“ (Na tvrdém úhoru, s. 49-50)

Autorka zmiňuje, že by se krajané bez češtiny časem obešli, ale zachování českého jazyka bylo výrazem duchovní hodnoty a etiky, vnímání pocitu chráněného prostředí, obranného prostředku či všudypřítomného uchování vlasti.

Kulturní centrum Jana Amose Komenského se zasloužilo o založení československé školy. Později pak vznikla škola dr. Edvarda Beneše. Česká mluva byla tehdy považována za „největší poklad, víru a naději v dobách minulých i budoucích“.

Dnes Český dům reprezentuje nejpočetnější skupinu krajanů a významnou roli pro přistěhovalce hraje učitel češtiny vyslaný českou vládou, který by měl rovněž zastávat roli sociálního pedagoga a komunitního pracovníka. Členové komunity se zapojují do výuky například při praktické výchově ručních prací, vedením knihoven či hudebním doprovodem při školních vystoupeních. Z výzkumu paní Pločkové vyplývá, že o výuku jeví zájem především senioři, kteří nezapomněli na své kořeny, osud svých rodičů nebo nostalgicky vzpomínají na dětství. Kurzy jim tak pomáhají vytříbit vlastní identitu

a někteří vidí v češtině prostředek umožňující znovunalezení ztracených vazeb s příbuznými žijícími v ČR. Další motivací je obeznámení se se současnou situací v naší vlasti. Univerzity třetího věku, kluby aktivního stáří, lekce cizích jazyků či informatiky jsou nyní mezi českými krajany v módě a představují pro ně volnočasovou aktivitu. Pro seniory je důležité vědomí generační sounáležitosti. Mezi vrstevníky nacházejí citovou i existenční jistotu a bezpečí. V rámci krajské komunity se tito lidé přirozeně přitahují, jednak pro sdílení podobných životních osudů, k obnově staronových přátelství

a také proto, že jsou zřejmě poslední generací, která si autenticky osvojila řeč svých předků. Během společných setkání mají možnost ji spolu oživovat a udržovat.

Kurzy je naplňují radostí a hrdostí. Dále se pak zapojují do aktivit sboru českých tanců SOKOL, společenského a sportovního klubu Sparta či sboru českého zpěvu Rosmary.

Na závěr bych ráda vyjádřila obdiv a vděčnost všem spolkům, organizátorům, učitelům, kteří podporují šíření české kultury a podílejí se na uvědomělosti českých potomků.

Marie Leflerová

Revue Prostor

Slyšeli jste již někdy o Revue PROSTOR? Jedná se o **společensko-kulturní čtvrtletník** zaměřený na aktuální témata z oblasti kultury, společenského a politického života. Vycházel od roku 1982 samizdatově, od roku 1989 již svobodně. Jedná se o nezávislý intelektuální časopis, psaný esejistickým stylem a zabývající se aktuálními problémy doby a jejich analýzou v širších souvislostech.

Proč vás o něm informujeme? Na podzim 2012 totiž vyšlo nové dvojčíslo 95/96 pod názvem: **„Belgické křižovatky: Praha - Brusel, Češi a Belgičané v dialogu“**. Spíš než o časopis se jedná však o knihu (téměř 300 stran), jejíž součástí je i anketa „Jak se žije Čechům v Bruselu a Belgičanům v Praze?“ Pod patronací Vlámského zastoupení v Česku byla kniha koncem října prezentována v Evropském domě v Praze. Panelovou diskusi o budoucnosti Belgie v evropském kontextu snímala Česká televize. Sestřih debaty byl vysílán 15. prosince 2012 v pořadu **Politické spektrum**.

Viz: <http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/10116287760-politicke-spektrum/212411058200029/>

Knihu jsme představili krajanům na podzimním dýchánku. Jistě bude přínosné pro každého, kdo v Belgii dlouhodobě nebo trvale pobývá, si knihu přečíst. Pokud o ni máte zájem, seženete ji ve vybraných pražských knihkupectvích. Váš knihkupec vám ji též rád objedná, distributorem je Kosmas. Dvojčíslo stojí 230 Kč, v digitální podobě 140 Kč.
ISSN 0862-7045

Poštovní adresa: **Sdružení pro vydávání revue Prostor, s.r.o.**, Politických vězňů 15, CZ 110 00 Praha 1

Šéfredaktor se jmenuje Milan Hanuš.

Telefon: +420 605 125 020, E-mail: revue.prostor@atlas.cz, Web: www.revueprostor.cz

Společenská rubrika

Milí krajané, nezapomínejte nám včas zasílat zprávy o významných událostech ve Vašem životě. Děkujeme.

29. října 2012 se narodil **Ruben**, syn Petera Sheppersona a Antonelly Ciriello, starší sestríčka se jmenuje **Matilde**.

30. listopadu 2012 se narodila **Laura**, dcera Viliama a Jany Hainžových.

10. prosince 2012 se narodila **Constance**, dcera Nicolase Mery a Evy Viktorových.

20. prosince 2012 se narodila **Veronika**, dcera Cédrica a Kristýny Deiberových, starší sourozenci se jmenují **Klára** a **Lukáš**.

Upřímně blahopřejeme. Nechť vám děti přinášejí jen samou radost!

11. února 2013 oslaví kulaté narozeniny pan **Miroslav Černý**, muzikolog.

22. února 2013 oslaví narozeniny paní **Anna Kratochvílová**, bývalá sólistka Janáčkovy opery v Brně a zpěvačka La Monnaie v Bruselu.

28. února 2013 oslaví narozeniny bývalý hokejový reprezentant Československa, pan **Oldřich Zábrodský**.

13. března 2013 oslaví obdivuhodné narozeniny paní **Gertruda Waksová**.

23. března 2013 oslaví kulaté narozeniny paní **Svatoslava Čulíková** z Lutychu.

1. dubna 2013 oslaví narozeniny paní **Adrienna Vander Perre**, přívětivá majitelka bývalé známé bruselské restaurace „Tři lípy“.

6. března 2013 oslaví 109. narozeniny naše milá Beseda.

Všem jubilantům srdečně blahopřejeme a přejeme hodně zdraví a spokojenosti do dalších let.

Kalendář Českého krajského spolku Beseda:

Fotokroužek	ČŠBH Avenue A. Buyl 152 1050 Brusel	neděle 24.2. 2013 od 14 h do 16 h změna vyhrazena
Fotokroužek	Výjezd do přírody Podrobnější informace budou uveřejněny na www.beseda.be	neděle 10.3. 2013 od 9 h do 13 h změna vyhrazena
Beseda s režisérem a promítání filmů Víta Karase Burza knih	Stálé zastoupení ČR při EU Rue Caroly 15 1050 Brusel	neděle 24.3. 2013 15:30 Promítání pohádky O pokladech 17:00 Beseda s režisérem Vítem Karasem 18:30 Promítání filmu Běžci
Fotokroužek	ČŠBH Avenue A. Buyl 152 1050 Brusel	neděle 21.4. 2013 od 14 h do 16 h změna vyhrazena
Dětské představení divadla Alfa Plzeň	Brusel	Podrobnější informace budou uveřejněny na www.beseda.be
Procházka po Bruselu	Brusel	květen 2013
Grilování a Dětský den v „Lese snů“	« Bois des Rêves » u Ottignies a Wavru	neděle 9. 6. 2013 od 12 hodin
Valná hromada Besedy	Brusel	září 2013

Zpravodaj vychází čtvrtletně. Členové Besedy dostávají výtisk poštou automaticky, ostatní na požádání. Každý zájemce může dostávat elektronickou verzi Zpravodaje e-mailem, stáhnout si jej též můžete z webových stránek Besedy, www.beseda.be

Příští číslo Zpravodaje vyjde v květnu 2013, uzávěrka pro vaše příspěvky je 15. dubna 2013.

Pište nám na adresu **spolek@beseda.be**, nebo poštou na:
Český krajský spolek Beseda, 51, rue des Arbalétriers, 1420 Braine-l'Alleud
Telefon: 0032 (0)2 / 384 96 44, Mobil: 0032(0)497 / 92 81 62